

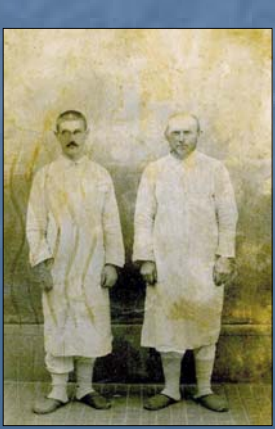
První světová válka: Hostivičtí občané v rakouské armádě

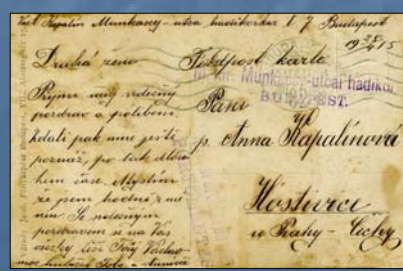
27/7
Opustil jsem svůj milý domov a nastoupil jsem cestu do Klatov, kde nás připravovali na poslední cestu z české vlasti. Velkých a trudných vzpomínek zažil jsem každým dnem na svůj drahý domov, ale vše při malém cvičení uběhlo ku dni, kdy měl jsem postoupit okamžik k válečnému životu.

5/8
O půl šesté ráno přišli nám dáti důstojníci s vojny a občanským lidem poslední pozdrav. A hned nato nám jej dal i strojvůdce písknutím, na něž vlak se začal ubírat kupředu. Se slzami v očích, v té drutné chvíli, zpívali jsme smutné písně a loučili se s boelným srdcem se svými drahými. Byly to poslední snad vzdechy na dobu prožití svého věku, kdy člověk neví, jestli ještě uzří někdy svou vlast se svými drahými.

13/8
O 6. hodině ranní postoupili jsme cestu na válečné území, kdež jsme potkávali první raněné, hrůza pojímala nás při pohledu na ubohé vojny, kteří smutným zrakem dávali najevo svoji palčivou bolest. Do poledne překročili jsme řeku Drinu a stáli jsme na bojišti v srbském území. Bylo to smutné setkání s vojny, kteří první zde překročili hranice. Chrabří vojny, kteří zde dokončili život svůj, připomínali nám tuhý boj přes hranice. Mnoho vojny složili údy své hned na přivítanou vzdálené cizině. Odpoledne jsme dostávali první pozdrav ze srbských pušek. Srbské vojsko střílelo při ústupu, a zvané komitáči nás napadali zase zezadu. Několik jich zajato a před očima našima oběšeno a zastřeleno. Ten den jsme byli na patrole, kde bylo na nás stříleno ze stromu od komitáčů. Naše vojsko stále za krutého boje postupuje kupředu. Večer hoří na všech stranách domky (zvané kůč). Hrozný to pohled na čaru bitevní za noci.

27/8
Jest slyšeti klid, v Srbsku řadí silně cholera a tyfus. Od 8. pěšího pluku se zbláznil důstojník a vojny, oba onemocněli hrůzou, co kolem sebe viděli.

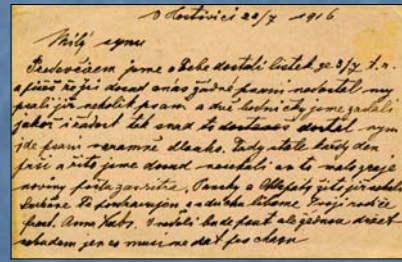

7/9
Jeli jsme hlídkou kol řeky Driny, kde se právě odbyval tuhý boj o řeku Drinu, kteráž tvoří hraniční čaru. Zde ztrácí zase mnoho vojny život svůj od 102. pluku. Děsný pohled na ubohé vojny, kteří zde končí život svůj, v děsných bolestech volají kamarády, by mu pomohli dříve z tohoto světa.

8/9
Svátek P. Marie jest utkána hrozná bitvy podél řeky Driny, kdež běže za své mnoho vojny v 11., 91., 102. pluku. Od nás vyjelo 11 mužů na hlídku, ale vrátilo se jich jen 7. Byli zachyceni šrapnelem a 1 hned zabit a 4 raněni, ale všickni těžce. Koně skončili stejně s vojny.

Václav Kapalín (na snímku vpravo) si vedl v roce 1914 svůj deník, z něhož pocházejí ukázky, a v dubnu 1915 poslal pozdrav své ženě Anně

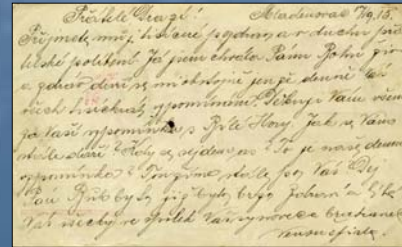
František Kubr, syn rolníka z Hostivice čp. 10, sloužil nejprve ve 42. regimentu v Terezíně, kde střežil sarajevské atentátníky, a poté v bývalém ruském Polsku, kde se svým strážním plukem bránil pašování potravin

15/9
Dostali se Srbové do města Platyčova, Sasince a Jarák, kdež děsně začali řádit. Vše, co se jim zalíbilo, pobrali, a co hrozného, že provádí své ukrutenství na ubohých ženách a dítkách, zde běže mnoho neviných duší za své ve velkých mukách. Krásná to vzdělanost ve 20. století.

11/10
Celý den stále velký dešť, takže boj byl v slabé míře rozložen, až k večeru začal tuhý boj, který byl doprovázen silnou střelbou z děl. Boj trval celé 3 hodiny, načež byla palba ukončena. O půl 11. hodině noční začíná krutá palba z děl a pušek, která trvá až do rána.

28/11
V noci klid, na poledne počali na nás mocně vrhati šrapnely. Odpoledne počaly na nás útočiti srbské řady útokem, byly však odraženy s malými ztrátami. K večeru zajato srbské vojsko 1 prapor 28. pěš. žen. pluku. Nato jsou zase Srbové zatlačeni.

Ze srbského zajetí napsal v roce 1915 hostivickému obchodníkovi Antonínu Závorovi jeho příbuzný Václav Fiala